

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

10-03-2019

برشنانظری

زخم های جنگ افغانستان در کانادا

زخم های جنگ خونین و تقریباً تمام ناشدنی افغانستان، در کانادا نیز هر از چند گاهی، سرخط روزنامه ها میشود، اما این بار یک عکاس کانادایی، این زخم ها را در قالب عکس های سیاه و سفید در آورده و خاطرات تلخ جنگ افغانستان را دوباره زنده کرده است.

موزیم جنگ کانادا در شهر اوتاوا، میزبان نمایشگاه عکس های از سربازان کانادایی است که در جنگ افغانستان زخم برداشته اند.

در این عکس ها بسیاری از سربازانی که به تصویر کشیده شده اند که در مرحله های مختلف جنگ و حتی در جریان بازسازی ویرانه های ناشی از جنگ افغانستان جراحت برداشته و بسیاری از آنان یکی و یا هم چندین عضو از بدن خود را از دست داده اند.

تصویر مایک ترونر، سرباز کانادایی که حدود ده سال قبل در نتیجه انفجار یک ماین در افغانستان به شدت جراحت برداشته بود، نیز یکی از عکس های این نمایشگاه است. او با وقار و متانت ایستاده است، او ایستاده است، اما نه بالای پا های خود، بلکه بالای دو پای مصنوعی که حالا وی با آن راه میرود.

رویداد سال 2008 میلادی در ولایت قندهار در جنوب افغانستان، پا های این سرباز را از وی گرفت. اما او هنوز هم به زنده گی، تلاش برای کمک به انسان ها باور دارد و آرزو دارد روزی بشنود که در قندهار، جای که وی زخم برداشت، صلح دایمی برقرار شود.

در شهر اوتاوا « موزیم جنگ » که نمایانگر فعالیت های سربازان کانادایی است، آثار زیادی از جنگ های افغانستان را به نمایش گذاشته است. اما نمایشگاه عکس های سربازان زخمی کانادایی در افغانستان تازه گی پُر رنگی را به این موزیم بخشیده است.

لنز کمره استیفن ترونر، زاویه های رنگارنگ زنده گی تعدادی از سربازان را در قالب تصاویر سیاه و سفید جا داده و نشان داده است که این سربازان هنوز هم با امیدواری به زنده گی

مینگرند و در کنار خانواده ها و دوستان شان لبخند میزنند.

انتخاب تصاویر به شکل سیاه و سفید میتواند پیام مشخصی از دشواری های زنده گی این سربازان را بازگو کند، اما در بسیاری از موارد چهره های بشاش این سربازان که بالای هر بیننده یی تاثیر میگذارند، کاملاً دیدنی است.

با آنکه در این نمایشگاه صرف هژده تصویر، با تمرکز به زخم ها و داغ های که سربازان کانادایی در جریان ماموریت شان در افغانستان برداشته اند، به نمایش گذاشته شده است، اما همین هژده تصویر به درستی توانسته اند آنچه را که بر سایر سربازان زیر چتر ماموریت بین المللی در افغانستان، به ویژه آنانی که جراحت برداشته اند، به نمایش بگذارند.

نظامیان کانادایی زیر چتر ماموریت ناتو از سال 2002 تا سال 2014 میلادی عمدتاً در ولایت نا آرام قندهار مستقر بودند.

برای بسیاری از سربازان و افسران کانادایی، جنگ در افغانستان و حضور در ولایتی که زمانی پایگاه اصلی و مقر فرماندهی طالبان مسلح بود، کار دشواری بوده است، از میان چهل هزار سرباز کانادایی که به صورت دورانی در افغانستان ماموریت داشته اند، حدود دو هزار تن آنان جراحت برداشته و یکصد و پنجاه و هفت سرباز و افسر نیز

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

کشته شده اند. جراحات برخی از سربازان، مانند جراحات مایک ترونر، شدید و غیر قابل التیام است. برخی ها صدمه روانی دیده اند و از این میان تعدادی نیز به خاطر صدمات شدید روحی، خودکشی کردند.

توماس ویلچ یکی از سربازان کانادایی بود که در سال 2003 میلادی به افغانستان اعزام شده بود. از او به عنوان یکی از سرباز دلیر در جبهه جنگ یاد میشود. اما این سرباز کانادایی که در جریان جنگ، دچار اختلالات روانی شده بود، در برگشت از افغانستان خودکشی کرد. گفته شده است که هفتاد سرباز کانادایی، عمدتاً کسانی که از جنگ افغانستان برگشته بودند، یکی پی دیگری، خودکشی کرده اند.

خاطرات جنگ افغانستان و آشنایی با فرهنگ و مردمان سرزمینی که هم از نگاه جغرافیایی و هم از نگاه اجتماعی با کانادایی ها ناهمگونی های فراوانی دارند، برای این سربازان جالب و گاهی نیز الهام بخش بوده است.

کیون لیووف، سرباز کانادایی که زمانی ریش خود را پاک می تراشید و در افغانستان در برابر طالبان مسلح می جنگید، در برگشت به کانادا و ترک ماموریت نظامی، حالا ریش درازی گذاشته و حتی مردم را تشویق می کند تا ریش بگذارند. کیون تجارت تازه یی را نیز در پیوند با همین تغییر آغاز کرده است. او به کمک خانمش برخی ادویه های ترکیبی تهیه می کند که به تقویت ریش و شفافیت جلد، کمک میکند. کیون لیووف در افغانستان ماموریت خنثی سازی مواد انفجاری و ماین ها را به عهده داشت و گفته است که خاطرات فراوانی نیز از این ماموریت داشته است.

ماموریت نظامیان کانادایی در افغانستان در چندین فلم از جمله فلم « برف سُرخ » که قرار است به زودی روی پرده بیاید، به تصویر کشیده شده است. در عین حال برخی از نویسندگان افغانستانی نیز روی این ماموریت داستانهایی نوشته اند. احمد ضیا سیامک، رُمان نویس پُر کار در رمان « اشک های تورانتو زیر درخت انار » پیچیده گی های ماموریت نظامیان کانادایی در فندهار و چگونه گی روابط آنان را با افغانها، با ظرافت ویژه یی بیان کرده است.

نمایشگاه عکاس های سربازان زخمی کانادایی نیز به درستی یاد آور این همه خاطرات جنگ است، جنگی که تا هنوز هم ادامه دارد و روشن نیست که چی زمانی و تحت چی شرایطی پایان خواهد یافت.